

„Pořád se tu něco děje“

Neměnily bychom – shodují se svorně tři dámy ve věku 77 až 88 let. Dvě Marie na vozíčku a Helena sedící v křesle popíjejí čaj a usmívají se. V kyjovském Centru služeb pro seniory jsou různě dlouho. Paní Helena je tu dva roky, Marie osm a druhá dva měsíce. Všechny sem přivedly zdravotní komplikace, dvě z nich se do centra přestěhovaly rovnou z nemocničního lůžka. Helena skončila v kritickém stavu v nemocnici. Ještě před několika měsíci se prakticky nehýbala, dnes chodí s pomocí chodítka, zavařuje ovoce a pravidelně vyhrává Člověče, nezlob se.

Měly jste ze života v domově obavy?

Helena: Naprosto ne. Zdravotně jsme na tom byly všechny tak, že už bychom se o sebe nedokázaly postarat. Byla jsem moc ráda, že se sem dostanu.

Marie B.: Přečetla jsem si o kyjovském domově na internetu a vypadalo to moc dobře, takže jsem byla ráda.

Jak se tu udržujete v kondici?

Marie Š.: Dvakrát týdně máme společné cvičení. To se nám moc líbí a člověk se pěkně rozhybe.

Marie B.: Chodíme na pracovní terapie. Pomáháme třeba zpracovávat ovoce nebo bylinky, trháme, zavařujeme, sušíme...

Helena: Takže se i při tom rozhybeme, od prstů na rukou po celé tělo.

Sházíte se i mimo společné aktivity?

Marie Š.: Chodíme posedět a hrajeme třeba hry.

Helena.: Já hrávám Člověče, nezlob se a hraje se i spousta jiných her či soutěží.

Na pokojích jste po dvou?

Marie B: Teď probíhá velká rekonstrukce, tak i po třech, ale po jejím dokončení naopak bude víc pokojů samostatných a budeme je mít i lépe vybavené. Už se těším na psací stoly, kde si budeme moct nechávat zapnuté notebooky.

Vadí vám sdílet pokoj s někým dalším?

Marie B.: S Mařenkou se dobře známe ještě z nemocnice, kde jsme obě pracovaly, takže je to dobré. Máme i spoustu společných přátel, kteří nás navštěvují.

Marie Š.: Myslím, že když si někdo nesedne, vedení to hned řeší.

Když potřebujete víc soukromí, máte možnost se třeba někam „zašít“?

Helena: Máme dole takovou malou jídelničku, kde si můžeme sednout s návštěvami, uvařit si kávu, posedět.

Centrum pro vás chystá spoustu aktivit, terapií, programů. Co vás nejvíc baví?

Marie Š.: Často jsou tu kulturní vystoupení. Tam se všichni sejdeme a bavíme se. V létě jsme hráli venku pétanque, soutěžili, seděli v parku s občerstvením.

Marie B.: Když přijdou třeba s pejsky, to je moc milé.

Jak často vás navštěvují vaši blízcí?

Marie B.: Podle možností, většinou jednou týdně. A taky známí se tady zastaví a kolegyně z nemocnice. Můžou přijít kdykoliv, dokonce i v noci.

A co říkáte na pečovatelky, sestřičky...?

Marie Š.: Jsou moc příjemné a snaží se. I když toho třeba mají hodně, všemu vyhoví.

Helena: Všechna čest.

Paní Heleno, vy jste tu nejdéle.

Co se tu za tu dobu změnilo?

Je tu pro nás stále víc aktivit, ani je všechny nedokážu vyjmenovat.

Marie Š.: Pořád se tu něco děje.

